

РЕШЕНИЕ

№ 5547

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2799** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на заместник кмета на Столична община д-р К. К. – юрисконсулт А. Г. против Решение от 30.12.2021г., постановено по НАХД № 8148/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, с което е отменено Наказателно постановление без номер и дата, издадено от касатора за наложено на Д. Д. Д., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 178д от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), административно наказание ГЛОБА в размер на 200 (двеста) лева за извършено на 20.04.2020г. административно нарушение на чл. 98, ал. 2, т.4 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Сочи се, че наказателното постановление (НП) е връчено лично на санкционираното лице, което е удостоверено и с отразяване на номера и датата на издаване на НП в оформена за целта разписка, подписана от нарушителя. Така е мотивирано становището за необоснованост на изводите на съда, че неотразяването на дата на издаване и номер в бланковата форма на НП е ограничило съществено правото на защита на санкционираното лице, доколкото срокът за упражняване на правото на жалба пред съд започва да тече от момента на връчване на

НП. Изложени са подробни съображения относно надлежното отразяване на издаденото НП, предмет на съдебен контрол, в Административно – информационната система на Столична община, удостоверено и чрез информацията върху стикера, поставен на бланката на НП. Според касатора, при издаване на наказателното постановление са спазени процесуалните изисквания на ЗАНН, а административното нарушение е установено по категоричен начин от събраните и проверени и в съдебното производство доказателства и доказателствени средства. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата не се е възползвал от правото на отговор и не участва и в проведено публично съдебно заседание.

Процесуалният представител на касатора поддържа направените искания в касационната жалба, както и аргументите, с които са обосновани, и моли да бъдат уважени.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно - следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, IV касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните и посочените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, а разгледана по същество е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство доказателства – показанията на актосъставителя и информацията, съдържаща се в приложените писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 20.04.2020 г. свид. К. И. – младши инспектор в Общинска полиция, 3 Група „Охрана на обществения ред“ към Център за градска мобилност, в присъствието на колегата му Б. Н., съставил Акт за установяване на административно нарушение серия АА, бланков № 141486, в който отразил, че на същата дата – 20.04.2020 г. около 14,00 ч. в [населено място], на [улица] към [улица], Д. Д. Д. е паркирал лек автомобил марка „БМВ 320Д“ светло сив металик, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] на място, предназначено за паркиране на хора с трайни увреждания, обозначено с пътни знаци В28, Т 17 и Д 21, без съответното обозначение на автомобила, съгласно изискванията на чл. 96 на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО). Констатациите са послужили като основание за прилагане на разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП. Актът за установяване на административното нарушение (АУАН) е връчен лично на нарушителя в деня на съставянето му, което е надлежно отразено в разписката, наред с разясненото право по чл. 44, ал.1 от ЗАНН на възражения и допълнителни обяснения.

Въз основа на съставения Акт за установяване на административно нарушение е

издадено и НП от заместник кмета на Столична община, с което, на основание чл. 178д от ЗДвП, на Д. Д. е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл.98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Към административната преписка са приложени преписи на две заповеди на кмета на Столична община

- № СОА19 – РД09-11 от 04.01.2019 г., с която на звено „Общинска полиция“ са предоставени функциите на контрол, по смисъла на чл. 167, ал. 2 от ЗДвП, включващи правомощията по : съставяне на актове за установяване на административни нарушения по ЗАНН, прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 5, б. „а“, б. „б“ и б. „г“ от ЗДвП и налагане на глоби с фиш по ЗДвП;

- № СОА20 – РД09-1060 от 13.01.2020 г., с която на заместник кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“ – К. Д. К., са възложени функциите на административно-наказващ орган по преписки, образувани въз основа на съставени актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП – издаване на наказателни постановления и резолюции за прекратяване на административно-наказателни производства или предупреждения по чл.28, б. „а“ от ЗАНН.

Тази фактическа обстановка не се оспорва от страните, включително и от санкционираното лице, доколкото в депозираната жалба до Районния съд е отправено възражение единствено срещу размера на наложеното административно наказание. Включените в предмета на доказване релевантни обстоятелства, установяващи извършването на административното нарушение и неговия автор, и според касационната инстанция са установени по несъмнен и категоричен начин от събраните и проверени при спазване на процесуалните правила, в хода на съдебното производство, доказателства и доказателствени средства.

За да отмени НП, издадено от заместник кмета на Столична община, въззивният съд е приел, че административно-наказващият орган е допуснал нарушение на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗАНН – не е посочил номера и датата на издаване на НП, което е преценил като абсолютно основание за отмяна на наказателното постановление, рефлектиращо негативно върху правото на защита на санкционираното лице. Съдът е счел за неоснователни възраженията на процесуалния представител на заместник кмета на Столична община относно отразените данни върху стикера, поставен на бланката на НП, съдържащи информация за издаването и завеждането му в Административно - информационната система на Столична община. В този аспект, в мотивите на решението е посочено, че дори и да се дължи на пропуск или грешка, включително и когато датата на издаване на НП може да се изведе по тълкувателен път, този пропуск не може да бъде saniран, защото допуснатото процесуално нарушение е от категорията на съществените.

Касационната инстанция не споделя тези изводи, тъй като са резултат на неправилно приложение на процесуалния закон, което е и основание за отмяна на обжалвания съдебен акт, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, пр. 1 от Наказателно – процесуалния кодекс (НПК), към което препраща разпоредбата на чл. 63в, пр. първо от ЗАНН.

В този аспект, основателни са аргументите, изложени в касационната жалба за допуснато нарушение на закона при постановяване на решението на въззивния съд, изразяващо се в неправилно приложение на регламента на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. В конкретния казус, липсата на писмено отразяване на определеното за целта място в

бланката на НП на реквизитите по чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗАНН не може да бъде приравнена на липса на реквизит, доколкото тази информация се съдържа в поставения стикер в горния десен ъгъл на първата страница на НП, което е връчено на санкционираното лице. Нещо повече, именно тази информация е възпроизведена саморъчно от него в приложената разписка, удостоверяваща връчването на НП. Макар и верни, аргументите на решаващия съд относно правните последици от неспазването на изискването за посочване на дата на издаване и номер на НП, се явяват неотнормирани към конкретния казус. Доказателство за това е и фактът, че именно санкционираното лице, упражнявайки правото си на защита в обема, гарантиран от процесуалните норми на ЗАНН, е иницирирало съдебния контрол в настоящото административно-наказателно производство.

Констатираното нарушение на закона при постановяване на въззивното решение обаче не води до промяна на крайния извод за отмяна на наказателното постановление, поради допуснатото нарушение на материалния закон от административно-наказващия орган. При категорично установените факти относно времето и мястото, както и реда, по който е било констатирано административното нарушение, касационната инстанция счита, че административно-наказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. И това е така, доколкото в настоящия казус не се твърди, включително и в показанията на актосъставителя – свид. К. И., че от конкретното административно нарушение са настъпили вредни последици. Касае се за нарушение на просто извършване, осъществено с факта на установяване на лекия автомобил на място за паркиране, предназначено за лица с трайни увреждания, без за този автомобил да е издадено удостоверение за такова право. Не е спорно по делото и обстоятелството, че районът е обозначен по предвидения в ЗДвП ред, със съответните ограничителни знаци, възприети и от санкционираното лице. Категорично е установено и че нарушителят се е явил при автомобила, в момента на констатиране на административното нарушение – по време на съставяне на Акта за установяването му преди пристигане на специализирания автомобил за репатриране. Посочените факти, преценени в контекста на липсата на данни в този период от време – от момента на паркиране на автомобила до момента на констатиране на административното нарушение със съставянето на Акта за административно нарушение, въз основа на който е издадено НП – друг автомобил, обозначен по предвидения в ЗДвП ред, ползван от лице с трайно увреждане, да е бил лишен от възможност да ползва обозначеното и предназначено за тази цел място за паркиране, дават основание на настоящия касационен състав да направи категоричен извод, че се касае за маловажен случай, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В нарушение на материалния закон, а и на задължителното тълкуване в Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по тълк. н.д. 1/2007г. на Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС, административно – наказващият орган е отказал да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, санкционирайки нарушителя по предвидения ред в разпоредбата на чл. 178д от ЗДвП. Наложено наказание, макар и минимално по размер, се явява явно несправедливо и несъответно на незначителното засягане на защитените от закона обществени отношения в сравнение с други сходни нарушения, в какъвто смисъл са и изложените възражения в жалбата, с която е сезиран районният съд. В този контекст, според настоящия съдебен състав, обжалваното наказателно постановление като незаконнообразно издадено следва да бъде отменено, макар и на различно от посоченото основание в мотивите на

въззивното решение.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е материално правна и предвижда възможност за освобождаване от административно-наказателна отговорност. Спазвайки основният принцип на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН при преценката за приложение на по-благоприятния закон по ал. 2 на чл. 3 от ЗАНН, с оглед настъпилите изменения, обнародвани в ДВ, бр. 109 от 22.12.2020 г. в сила от 23.12.2021 г., касационната инстанция счита, че следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН в редакцията от ДВ, бр. 105/1991 г. действала към момента на извършване на административното нарушение и в този аспект, неприложимо към конкретния казус е правомощието на съда, визирано в новата редакция на чл. 63, ал. 4 пр. 1 и пр. 2 във вр. ал. 2, т. 2 от ЗАНН (ДВ, бр. 109/22.12.2020г.).

По изложените съображения, касационната инстанция счете, че обжалваното решение следва да бъде потвърдено, макар и с различни от изложените мотиви, а касационната жалба – оставена без уважение, поради наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН.

При този изход на правния спор, въпреки направеното своевременно искане от касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение същото не следва да бъде уважено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл.221, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.12.2021 г., постановено по НАХД № 8148/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, с което е ОТМЕНЕНО Наказателно постановление изх. № СОА20-РД11-1752 от 29.05.2020 г., издадено от заместник кмета на Столична [община], с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН във вр. чл. 178д от ЗДвП на Д. Д. Д., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 (двеста) лева за извършено административно нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, поради наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН (обн. ДВ, бр. 105/1991 г.).

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.